

Paluu juurille

Olen syntynyt, kasvanut ja käynyt kouluni Varkaudessa.

Lapsuuskotini sijaitsi Varkauden Pussilanjoella. Paikkaa sanottiin Karjalaiskyläksi, koska siellä asui pääasiassa Karjalasta sodan jälkeen tulleita evakkoja. Kasvoin rintamamiesperheen lapsena, yhtenä kahdeksasta. Isä oli ollut sodassa viisi pitkää vuotta. Hän ei puhunut kokemuksistaan ja vasta murrosikäisenä aloin jotenkin ymmärtää, miten kipeä asia sota oli isälle ollut. Isä oli perheen ainoa elättäjä. Hän kävi kolmivuorotyössä tehtaalla – ”Alstilla”, kuten hän Ahlströmin tehtaita kutsui. Äidin harteille jäi pitää huolta lapsiktraasta.

Kouluun Puurtilaan mentiin kävellen tai suksilla. Linja-autoon äiti ei antanut lippurahaa muutoin kuin kovalla pakkasella. En muista, että olisimme kiukutelleet neljän kilometrin taivaltamista jalkaisin maantien laita pitkin säässä kuin säässä. Kouluksydytyksiä ei siihen aikaan tietenkään ollut.

Syksyisin ja talvisin oli pimeää, koska katuvaloja ei alkuvuosina ollut. Aina silloin tällöin työnsimme ojaan suistunutta linja-autoa takaisin peilikirkkaalle tielle.

Polkupyörän sain vasta oppikoulussa. Sekään ei ollut uusi, vaani

käytettynä ostettu vanhempi pyörä. Muistan selvästi, että purin pettykseni äitiin.

Oppikoulun kävin Keskikoulussa Savontielle. Olin hyvä oppilas ja joskus tuntui, ettei se ollut kaikkien mieleen. Liikunnassa olin kuitenkin aika huono. Olin niitä, jotka valittiin koripallojoukkueeseen viimeisten joukossa. Kemian opettaja sanoi kerran olevansa varma, että minä pääsen vielä joskus pitkälle. Jäin miettimään hänen sanojaan.

Lukioon menin epävarmoin tuntein. Koulua piti vaihtaa Varkauden Yhteislyseoon. Erityisesti mieleeni jäi kuvaamataidon opettaja Sointu Tainus-Ilvas. Hänessä yhdistyi taitelija ja opettaja persoonallisella tavalla. Latinan tunneista ja sotaisista tarinoista pidin silti eniten.

Ylioppilaskirjoitusten jälkeen läksin lukemaan lakia ja venäjän kieltä Helsingin yliopistoon.

Yhteys Varkauteen säilyi vanhempien ja sisarusten kautta. Kohtalo heitti minut Varkauteen vielä kerran. Valmistuttuani sain paikan tuomioistuinharjoittelua varten Varkauden kihlakunnanoikeudesta. Samoihin aikoihin minut valittiin asuntosihteerin virkaan, jota tehtävää hoidin kolmisen vuotta. Imatralle minut valittiin kaupunginlakimieheksi vuoden 1984 alussa.

Nyt on paluun aika. Aikaa on kulunut. Varkaus on muuttunut ja niin olen minäkin. Yksi asia on kuitenkin säilynyt muuttumattomana. Varkaus on synnyinkaupunkini ja minulla on siihen oma erityinen suhde. Juureni ovat täällä. Haluan

antaa oman panokseni kaupungin kehitykseen. Uskon Varkauden tulevaisuuteen ja mahdollisuuksiin selvitä. Tarvitaan yhteistyötä ja yhteiseen hiileen puhaltamista. Kutsun teidät kaikki mukaan työhön kotikaupungin hyväksi. Olen

varma, että yhdessä saavutamme enemmän.

Ystävällisin terveisin

Hannu Tsupari

Kuva: Pirjo Kankkunen

Matti 60 v.

Varkaus-seura ry luovutti 9.11.2006 kaupunginjohtaja Matti Reijoselle Suomen Kotiseutuliiton pöytäviirin tunnustuksena siitä työstä, jota Matti Reijonen on tehnyt Kotiseutukeskuksen rakennuksen aikaansaamiseksi Varkaus-seura ry:n omistukseen ja saattamiseen nykyiseen kuntoon. Pöytäviiri on päivätty 3.11.2006, päivänä, jolloin Matti Reijonen täytti 60 vuotta.

Pöytäviirin luovuttivat Varkaus-seura ry:n puheenjohtaja Raimo Sikanen ja varapuheenjohtaja Sirpa Ollikainen.

KALEVALA
JEWELRY

Naisen ääni
Design Kirsti Doukas

· AINA EDULLISET HINNAT ·

KIHLA - KELLO

· TAULUMÄEN TORIN LAIDASSA ·